

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE ALKMAAR:

Gezien het op 11 juni 1947 en tijdig bij de Raad ingekomen beroepschrift van X te Z als gemachtigde van W te Y tegen de aan laatstgenoemde door de Inspecteur der Belastingen te V opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting over het jaar 1942;

Gezien het op 17 Juli 1947 bij de Raad ingekomen verzoogschrift waarvan een afschrift op 19 Juli d.a.v. aan belanghebbende is toegezonden;

Gehoord ter vergadering van 15 October 1947 de Inspecteur en gemachtigde van belanghebbende, beide voornoemd;

Overwegende, dat aan belanghebbende, die het Buitengewoon Aangiftebiljet onjuist had ingevuld, over het onderwerpelijke belastingjaar een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting werd opgelegd naar een zuiver inkomen van f 65261,--, terwijl de in de nadere aanslag begrepen belasting werd verdubbeld;

Overwegende, dat blijkens de gewisselde stukken en het ter vergadering verhandelde als niet betwist, feitelijk is komen vast te staan dat appellant bij de berekening van zijn vermogen op het Buitengewoon Aangiftebiljet een bedrag van f 50350,-- aan activa buiten de aangifte heeft gehouden, hetgeen bij een onderzoek door de fiscale rechedienst aan het licht kwam, met gevolg dat de Inspecteur dit bedrag na toepassing van art. 3 lid 1 letter b van het Buitengewoon Navorderingsbesluit, als bedrijfsinkomen over het belastingjaar 1942 in aanmerking heeft genomen en dienovereenkomstig de navorderingsaanslag heeft geregeld;

Overwegende, dat gemachtigde bij het voordragen van zijn verweer o.m. bezwaar heeft gemaakt tegen de opvatting van de Inspecteur, dat het verzwegen vermogen geheel als inkomen over het jaar 1942 moet worden beschouwd, ten bewijze waarvan hij een opstelling in zijn beroepschrift vermeldt, waaruit zou blijken dat des Inspecteurs standpunt zou leiden tot de ongerijmde conclusie dat appellant voor privé doeleinden in 1942 f 8000,-- in 1943 f 9000,-- en van 1 Januari 1944 tot 1 September 1945 een bedrag van f 62000,-- zou hebben uitgegeven, op grond waarvan hij concludeert dat naar schatting althans f 15000,-- à f 20000,-- van het verzwegen vermogen uit het inkomen over 1944 afkomstig moet zijn geweest;

Overwegende, dat indien gemachtigde met deze argumenten bedoelt te stellen dat het verzwegen vermogen, waaromtrent geen geschil, ten onrechte geheel als inkomen aan het jaar 1942 is toegerekend, aangezien een verdeling over meerdere jaren had behoren plaats te vinden, hij, naar 's Raads oordeel in het bewijs van deze stelling niet is geslaagd;

dat immers in art. 3 van het Buitengewoon Navorderingsbesluit de eis wordt gesteld dat door of namens appellant overtuigend wordt aangetoond, dat veranderingen

in de grootte en de samenstelling van het vermogen in andere jaren dan alleen 1942 hebben plaatsgevonden;

Overwegende, dat voormeld verweer de Raad een zodanige overtuiging niet heeft bijgebracht nu erkend wordt dat omtrent het verzwegen vermogen geen aantekeningen zijn gehouden, deshalve gemachtigde zich ook tot een schatting beperkt en voorts dat de opstelling van gemachtigde, waaruit dan een privé van f 62000,-- over 20 maanden te voorschijn komt, niet vermeldt dat daaronder wegens betaalde belastingen plm. f 35000,-- en wegens schenkingen aan de kinderen f 8000,--, totaal f 43000,-- is begrepen, als gevolg waarvan voor privé f 19000,-- over 20 maanden, dus f 11000,-- over een jaar resteert, welk bedrag zeer zeker als een voor appellant normaal privé kan worden beschouwd;

dat de in het geding gebrachte opstelling dus niets bewijst en de toerekening van het verzwegen vermogen als inkomen over 1942 in stand behoort te blijven;

Overwegende, dat appellant echter in hoofdzaak bezwaar maakt tegen het bedrag van het verzwegen vermogen, aanvoerende dat het begrip vermogen is een saldo van bezittingen en schulden en dat de Inspecteur alleen met de activa en niet met de eveneens verzwegen passiva rekening heeft gehouden;

dat immers gedurende de bezettingsjaren een vertegenwoordiger, genaamd A, op provisiebasis bij appellant werkzaam was, die op 12 October 1944 als zodanig is geschorst, zonder enige vergoeding, doch onmiddellijk na de bevrijding een vordering van f 64664,85 pretendeerde, op grond van de in de jaren 1943 en 1944 geplaatste orders op door appellant aangeboden, doch nog uit te geven boeken;

dat deze orders ook na de bevrijding niet zijn uitgevoerd en appellant zich op het standpunt stelde dat hij niets schuldig was omdat het recht van A op provisie eerst dan zou ontstaan als de orders waren uitgevoerd, doch hij zich bereid verklaarde een schadeloosstelling te betalen als vergoeding voor de door A in de voornoemde jaren gepresteerde arbeid;

dat bij de hierop volgende onderhandelingen door beide partijen verschillende voorstellen zijn gedaan en het geschil beëindigd werd door een op 3 April 1947 tot stand gekomen dading, waarbij A zich tevreden verklaarde met een uitkering van f 12500,-- te dezer zake, onder het doen van afstand van alle verdere rechten en aanspraken tegen appellant;

Overwegende, dat gemachtigde thans betoogt dat niet alleen activa zijn verzwegen doch ook van de schuld aan A geen melding is gemaakt en dat, waar "vermogen" een saldobegrip is, ten onrechte deze schuld niet in mindering is gebracht, waaraan hij bij pleidooi nog heeft toegevoegd dat nader is gebleken dat een schuld van f 4000,-- ter zake van omzetbelasting evenmin is afgetrokken, zodat hij concludeert dat slechts met een verzwegen vermogen van f 50350,-- min f 12500,-- min f 4000,-- = f 33850,-- rekening had mogen worden gehouden;

Overwegende, dat de Inspecteur hiertegen aanvoert dat in de administratie over de jaren 1942 t/m 1944 met een schuld als de onderhavige nimmer rekening is gehouden, dat een vordering als uit hoorde voormeld in ieder geval door appellant ongegrond werd geoordeeld als in strijd met de in het uitgeversbedrijf bestaande usances, dat eerst in 1945 vast stond dat de door A verzamelde orders niet zouden worden uitgevoerd en voor hem in het geheel geen recht op provisie bestond, doch appellant het billijk oordeelde, waartoe een dreigend proces wel stimuleerde, om A tot een zeker bedrag schadeloos te stellen, welk bedrag eerst door de dading van 1947 op f 12500,-- werd vastgesteld;

Overwegende, dat het standpunt van de Inspecteur dus inhoudt dat appellant op 1 September 1945 op welke datum de vermogenstoestand moest worden beoordeeld, geen enkele schuld aan A erkende wegens achterstallige provisie doch hij in beginsel bereid was A voor zijn werk tot een nog nader overeen te komen bedrag schadeloos te stellen, op welke suggestie A alstoen zeker nog niet was ingegaan;

Overwegende, dat de Inspecteur blijkens het vertoogsschrift bereid is een bedrag van f 12500,-- als bedrijfsschuld over het jaar 1945 in aanmerking te nemen;

Overwegende, dat de Raad alvorens uitspraak te doen ter vergadering van 15 October 1947 heeft besloten tot het inwinnen van schriftelijke inlichtingen bij belanghebbende door met name de overlegging te verzoeken van de overeenkomst van dading welke geleid heeft tot te de beëindiging van het geschil tussen appellant en A;

Overwegende, dat gemachtigde ter voldoening aan dit verzoek aan de Raad heeft overgelegd een akte van dading d.d. 3 April 1947, waarbij appellant verklaart bij de ondertekening dezer akte aan A in contanten ineens een bedrag van f 12500,-- te betalen en A verklaart door zijn ondertekening der akte deze som van appellant te hebben ontvangen en daarvoor volledige kwijting te verlenen;

dat A hierin voorts verklaart volledig en zonder voorbehoud afstand te doen van alle rechten en aanspraken als vertegenwoordiger en verkoper van boeken van B jegens appellant en tevens dat na de ontvangst van bovengenoemd geldsbedrag zijn beweerde vordering op deze uitgeversmaatschappij uit hoofde van hem nog toekomstige provisie geheel is gekweten.

Tenslotte verklaren partijen over en weer niets meer uit hoofde van beweerdelijke financiële aanspraken van elkander te vorderen te hebben;

Overwegende, dat ter voldoening aan het voorschrift van art.15, 2^e der wet van 19 December 1914, S.564 een afschrift van deze akte van dading aan de Inspecteur is toegezonden, die daarbij in de gelegenheid is gesteld schriftelijk van zijn gevoelen te doen blijken, van welke gelegenheid de Inspecteur op 27 November 1947 gebruik heeft gemaakt, mededelende dat de schuld van appellant van A inderdaad een bedrijfslast is ten vroegste van het jaar 1945 en dat naar goed koopmansgebruik te dezer zake geen schuld op de balans van 31 December 1944 kon worden opgenomen, persisterende hij mitsdien bij zijn bereids ingenomen standpunt;

Overwegende, dat deze schriftelijke uiteenzetting van de Inspecteur op 29 November 1947 in afschrift ter kennisneming aan gemachtigde van appellant is toegezonden;

Overwegende, dat gemachtigde bij schrijven d.d. 9 December 1947, zulks naar aanleiding van de schriftelijke uiteenzetting van de Inspecteur, nogmaals zijn standpunt aan de Raad heeft voorgelegd en bij zijn bereids genomen conclusiën heeft gepersisteerd;

Overwegende, dat ter voldoening aan art.15 ter der wet voornoemd op 23 December 1947 aan partijen is medegedeeld dat de nadere mondelinge behandeling van dit beroep zal plaats vinden ter zitting van de Raad op Donderdag 8 Januari 1948 en dat partijen in de gelegenheid worden gesteld hun standpunten nader mondeling toe te lichten, mits zij daartoe een verzoek hebben gedaan uiterlijk op 31 December 1947;

Overwegende, dat gemachtigde van belanghebbende binnen de gestelde termijn een zodanig verzoek bij de raad heeft ingediend;

Overwegende, dat het geding ter vergadering van 8 Januari 1948 door de Raad in voltallige vergadering verder is behandeld;

Gehoord ter vergadering voormeld de gemachtigde van belanghebbende:

Overwegende in Rechte:

dat uit de gewisselde geschriften, waaronder de akte van dading d.d. 3 April, 1947 duidelijk blijkt dat appellant als beherend vennoot van de C.V. B zich steeds op het standpunt heeft gesteld, dat hij terzake van provisie aan A niets verschuldigd was, hetgeen met zoveel woorden is omschreven in de considerans van de akte van dading, immers daarin letterlijk is gesteld:

“dat B daartegenover stelt, dat zij allereerst niet verplicht is tot het uitbetalen van provisie over alle geplaatste orders, doch slechts over de daadwerkelijke uitgevoerde orders, dat voorts krachtens een op het gebied van de boekhandel bestaand voorschrift alle orders, daterend uit de oorlogsjaren en voor zover op 1 April 1946 nog niet uitgevoerd, geacht worden te zijn geannuleerd op grond waarvan zij ook niet tot betaling van provisie over geannuleerde orders verplicht zou zijn”;

Overwegende, dat deze akte voorts vermeldt, dat A te kennen had gegeven de provisie gerechtelijk te willen opvorderen en partijen toen, ten einde bewijsrechtelijke moeilijkheden te ontgaan en kostbare procedure te voorkomen, hebben besloten door de voormelde dading de tussen hen tot op 3 April 1947 bestaande geschillen te beslechten;

dat hieruit volgt, dat de schuld van f 12500,-- rechtstreeks uit deze dading voortvloeit en er geen sprake van is dat vóór de ondertekening van de dading overeenkomstig goed koopmansgebruik met een schuld terzake van door A gevorderde

provisie rekening kon worden gehouden, immers appellant zelfs nog in deze akte het bestaan van een schuld uit dien hoofde uitdrukkelijk ontkent;

Overwegende, ten overvloede dat uit het niet vermelden van de door appellant gepretendeerde schuld op het Buitengewoon Aangiftebiljet logisch voortvloeit dat hij te dien tijde het bestaan van geen enkele schuld, noch uit hoofde van provisie, noch uit hoofde van een aan A toekomende schadevergoeding, erkende, aangezien een belastingplichtige er wel belang bij heeft activa op het Buitengewoon Aangiftebiljet te verzwijgen, doch geen passiva;

dat dit slechts anders zou zijn indien de verzwegen activa met deze schuld enig aanwijsbaar verband hielden doch daarvan niets is gebleken, noch door belanghebbende gesteld;

Overwegende, dat uit het vorenstaande volgt dat de Inspecteur terecht een schuld tot een bedrag van f 12500,-- bij het regelen van de navorderingsaanslag buiten beschouwing heeft gelaten;

Overwegende, dat echter wel in mindering behoort te komen een bedrag van f 4000,-- wegens omzetbelasting omdat belasting verschuldigd wordt, wanneer de aan belastingheffing onderworpen transacties plaats vinden en niet eerst bij het opleggen van de aanslag, zoals de Inspecteur ter vergadering stelde, immers een aanslag de schuld slechts constateert en vaststelt;

Overwegende, dat waar omtrent het bedrag op zich zelf geen geschil bestaat, het verzwegen vermogen op f 46350,-- behoort te worden gesteld en het inkomen dienovereenkomstig behoort te worden verminderd tot f 61261,--;

Verstaat dat de aanslag tot navordering zal worden verminderd naar een inkomen van f 61261,-- met handhaving van de verdubbeling van belasting in de nadere aanslag begrepen.

Aldus gedaan in 's Raads vergadering op 8 Januari 1948 door Mr. F.G.G. Boerrigter, plv. voorzitter-lid, Mr. J. Belonje en F.N. Spaan, leden, in tegenwoordigheid van Mr. H. Schuurman, secretaris.

w.g. H. Schuurman,
secretaris.

w.g. F.G.G. Boerrigter,
plv. voorz.

Aangetekend

Voor Afschrift.

verzonden op:
-9 Feb.1948

De secretaris van den Raad van
beroep voor de Directe Belastingen
te Alkmaar.

(w.g.) Velthuys.

VOOR EENSLUIDEND AFSCHRIFT

De secretaris van den Raad van beroep
voor de Directe Belastingen te Alkmaar